DE VORBĂ CU SPORTIVII, LA ÎNCEPUT DE AN

PLANURI ȘI SPERANȚE PENTRU 1973

Ca la fiecare început de an — cînd toată lumea își planifică și fixează țelurile mai apropiate — sportivii, antrenorii și activiștii sportivi și-au îndreptat și ei gîndurile spre marile competiții ale lui '73 propunîndu-și să realizeze noi performanțe, care să întărească și mai mult tradițiile și prestigiul sportiv al României. Ca de obicei, iată-ne în mijlocul acestor fruntași ai sportului nostru, consemnînd cîteva dintre gîndurile lor :

ARGENTINA MENIS (atletism) :

„Păcat că nu este o Olimpiadă și în 1973 ! M-aș fi întors cu o medalie de aur... Așa însă, fără J.O., nu-mi rămîne decît să lupt cu propriul meu record mondial și cu Faina Melnik, adversara mea cea mai redutabilă.

De altfel, sînt decisă, să nu mai pierd acest record, cel puțin în 1973. Vreau să-l duc cît mai departe. Să nu zîmbiți dacă voi vorbi de 70 metri. Această graniță este un fel de 1,90 m pentru săritura în înălțime femei. Nimeni nu o credea posibilă și acum a rămas în urmă ; prima sportivă care a atins-o și a depășit-o a fost o româncă, Iolanda Balaș. Eu îmi doresc aceeași performanță ; vreau ca discul meu să zboare peste 70 de metri... sau măcar să-i atingă. Nu știu dacă îmi voi realiza gîndul foarte curînd, dar sper că se va întîmpla în 1973 !"

FLORIN GHEORGHIU (șah) :

„1972 mi-a adus calificarea la „interzonale", un vis mai vechi, pentru realizarea căruia m-am pregătit îndelung. Firește, această reușită mă angajează și mai mult în fața iubitorilor de șah din România și tocmai de aceea vreau ca în acest an să obțin performanțe superioare.

Marile turnee la care voi lua parte — Orense, Malaga, „Internaționalele" României și Cupa Europei pe echipe, ca să le amintesc doar pe cele mai apropiate — sînt deosebit de puternice, la startul lor aliniindu-se nume sonore ale șahului mondial, așa încît va trebui să depun eforturi susținute pentru a mă clasa printre fruntași.

Principalele obiective pe care mi le-am propus pentru 1973 sînt ocuparea unuia dintre primele patru locuri, împreună cu echipa României, la Cupa Europei și realizarea unui punctaj cît mai mare la „interzonale".

GHEORGHE GRUIA (handbal) :

„Știți probabil că Steaua, echipa mea de club, nu și-a permis nici un „respiro" de la întreruperea campionatului intern. Ne-am antrenat aproape zilnic, am efectuat turnee peste hotare — în cadrul cărora obiectivul a fost susținerea cît mai multor jocuri — și am trecut de sferturile de finală ale C.C.E. Cu toții urmărim același scop : cîștigarea unui nou titlu de campioni ai țării și cucerirea Cupei campionilor europeni, ediția 1973. În urmă cu două ediții acest trofeu ne-a scăpat printre degete, iar anul trecut nu am participat la întreceri, așa că acum sîntem decișI să reintrăm cu succes. Handbalul nostru masculin are nevoie de cîteva victorii răsunătoare. Perioada de reîmprospătare a loturilor a trecut. E rîndul succeselor pe plan internațional, a relansării tradițiilor strălucite pe care le avem în această disciplină. Este și dorința mea pentru anul abia început !"

HORIA ISPAS (yachting) :

„La vîrsta de 12 ani am cucerit un titlu de campion balcanic și am fost desemnat primul dintre sportivii români la această disciplină în obișnuitul clasament anual. Acestea s-au petrecut în... 1972. Ce planuri am pentru '73 ? Multe și mari ! Doresc, în primul rînd, să-mi păstrez titlul cucerit la Balcaniadă, apoi să particip la cît mai multe competiții internaționale de anvergură și... să nu ies printre codași ! Am aflat că anul acesta federația de specialitate va primi în dotare șase ambarcațiuni noi, de cea mai bună calitate. M-aș bucura tare mult dacă una mi-ar fi dată mie. Sînt sigur că m-ar stimula enorm și că m-ar ajuta la realizarea unor noi performanțe. Tot pentru 1973 mi-am plănuit să atrag spre yachting mai mulți colegi de clasă. Vreau să formăm împreună o „flotilă" de pionieri. Ar fi prima din lume de acest fel..."

GHEORGHE BOȘCU (judo) :

„Pentru toți judoka, 1973 înseamnă o nouă ediție a Campionatelor europene. Și eu mă gîndesc tot la această mare întrecere, unde doresc să realizez un rezultat de valoare. Aș putea spune că țintesc unul dintre locurile fruntașe. Dar sincer vorbind, vă destăinuiesc că visez o medalie și dacă o visez înseamnă că am să fac tot ce-mi stă în puteri pentru a o cuceri ! Anul trecut promisesem să aduc judo-ului românesc prima medalie de aur într-o competiție internațională. Nu știu cîți credeau că am să reușesc, cert este că am muncit enorm, am slăbit 11 kilograme ca să pot lupta la o categorie mai mică (în măsura în care categoria 93 kg poate fi numită... mică !), iar în luna decembrie am urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere la „Internaționalele" din Polonia. Îmi țin-usem promisiunea".

VALERIU NETEDU (hochei) :

„Pentru mine anul care a trecut a constituit un mare succes, căci am debutat în echipa națională, îndeplinindu-mi astfel un vis la care nutrește orice hocheist. Știu, însă, că nu selecționarea și debutul înseamnă totul și mai știu că a avea în față un portar de talia colegului meu Dumitraș înseamnă că foarte greu poți deveni titular, așa încît mă pregătesc cu un interes și o asiduitate sporite pentru a merita să devin — într-un viitor mai apropiat sau mai depărtat — un portar de valoare, demn de toată încrederea. Anul acesta va avea loc o nouă ediție a Campionatelor mondiale, lucru care mă determină să privesc cu și mai mare seriozitate antrenamentele, căci într-o competiție de asemenea anvergură orice rezervă constituie un atu în plus pentru echipă."

ANATOL GRINȚESCU (antrenorul lotului național de polo) :

„Am intrat în noul an cu gîndul la prima ediție a Campionatului mondial de polo, programată în luna septembrie, în Iugoslavia. Echipa noastră reprezentativă, substanțial întinerită la finele anului 1972, va avea o sarcină mai dificilă decît aceea de a obține performanțe înalte : trebuie să se formeze, să devină un team omogen, valoros și redutabil, să acumuleze experiență și să se rodeze în marile competiții internaționale. Asta nu înseamnă că pornim de la zero, sau că nu avem un obiectiv bine stabilit. Țelul final pentru care ne pregătim sînt Jocurile Olimpice din 1976 și sînt convins că, împreună cu noul meu coleg la cîrma „naționalei", Alexandru Szabo, voi reuși să imprim băieților un ritm de pregătire foarte susținut și o mare dorință de afirmare pe plan internațional. Dispunem de jucători tineri cu posibilități remarcabile și, alături de ei, de „veterani" valoroși, capabili să contribuie decisiv la sudarea mai rapidă a echipei. Or, în această situație, cred că munca intensă ne va da posibilitatea să înregistrăm în timp o ascensiune pe plan mondial. Pentru C.M. nu pot da un pronostic — de regulă evit pronosticurile — dar esențial pentru noi este să realizăm obiectivul propus : alcătuirea unei echipe de perspectivă."

VICTOR MOCIANI (antrenor federal de canotaj) :

„Cu 1973 începe, și pentru canotaj, un nou ciclu olimpic, deci munca este luată de la cap, sub aproape toate aspectele ei. Noi am început procesul cel mai important — selecția — aflat în această perioadă în plină desfășurare. Roadele le vom culege încă din primul sezon competițional intern și tot de atunci ne vom îndrepta atenția spre elementele care promit. Dorim să promovăm un mare număr de tineri în loturile reprezentative, iar lucrul acesta este posibil numai prin activitatea pe care antrenorii o depun cu sportivii lor la cluburi, în perioada de iarnă.

Dincolo de aceste probleme, anul 1973 aduce o nouă ediție a Campionatelor europene, la care dorim să participăm cu garnitura completă și să reeditățm performanțele de anul trecut. Avem canotori și canotoare de valoare recunoscută, avem resurse și posibilități foarte mari, așa încît nu ne rămîne decît să așteptăm confruntările internaționale. Firește, muncind..."

VASILE TEODOR (ciclism) :

„Se reia „Turul României" ! După trei ani de întrerupere, în care noi, toți cicliștii români, am așteptat să rulăm din nou pe șoselele țării, întrecîndu-ne cu alergători de elită de pe tot mapamondul, cea mai dragă întrecere ne va reuni iarăși la startul ei. Firește, spre această întrecere se îndreaptă și cele mai mari speranțe ale mele. Vreau să fac o cursă frumoasă, să simt căldura tricoului galben și să reușesc împreună cu coechipierii mei o victorie pe echipe. Apoi, „Turul Franței" și „Tour de l'Avenir", adevărate campionate mondiale, ne vor capta atenția și ne vor determina la pregătiri intense, căci și acolo vrem să obținem rezultate de prestigiu."

NICOLAE VIERU (secretar general al federației de gimnastică) :

„Anul 1973 a început pentru noi prin cursurile de perfecționare a antrenorilor, în cadrul cărora vor fi abordate probleme tehnico-metodice foarte moderne. La aceste cursuri au fost invitați și doi antrenori sovietici care ne vor împărtăși din experiența lor. Sub aspect competițional, gîndurile noastre se îndreaptă spre Campionatele europene de la care așteptăm o afirmare a gimnaștilor români la individual. Ne gîndim la Dan Grecu (pentru inele), Gheorghe Păunescu (sol), Anca Grigoraș (bîrnă și paralele), Ileana Coman (sărituri) și Elena Ceampelea (sol), care pot ocupa poziții fruntașe la aceste aparate. Loturile naționale și-au început deja pregătirile și, după felul în care se lucrează, sîntem convinși că, anul 1973 va fi fructuos".

Declarații consemnate de Horia ALEXANDRESCU

CEI MAI BUNI SPORTIVI AI CLUBURILOR ÎN ANUL 1972

DINAMO

Ivan Patzaichin și Nicolae Martinescu	— caiac-canoe
Argentina Menis și Ion Țiriac	— lupte
Dan Iuga	— atletism
Ion Alexe	— tenis
Petre Ceapura și Ștefan Tudor	— tir
Gheorghe Novac	— box
Cornel Dinu	— canotaj
Cornel Penu	— baschet
Dinu Popescu	— fotbal
Vasile Teodor	— handbal
	— polo
	— ciclism

STEAUA

Ilie Năstase	— tenis
Gheorghe Berceanu	— lupte
Roman Vartolomeu	— caiac-canoe
Gheorghe Gruia	— handbal
Carol Corbu	— atletism
Mihai Țiu	— scrimă
Ileana Gyulai	— scrimă
Gyula Bartha	— volei
Gabriel Kicsid	— handbal
Bujor Hălmăgeanu	— fotbal

STEAGUL ROȘU BRAȘOV

Stere Adamache	— fotbal
Vasile Sălăgean	— atletism
Ortwin Scheible	— atletism
Samoilă Tomoș	— schi
Aurel Puiu și Constantin Pescaru	— auto
Adam Krisbay	— moto
Const. Moldovan	— lupte
Nicolae Pescaru	— fotbal
Marin Olteanu	— fotbal
Ion Kornuta	— lupte

SPORT CLUB BACAU

Em. Dembrovschi	— fotbal
Aristide Ghiță	— fotbal
Condurat Dinu	— box
Adrian Popa	— lupte
Gelu Constantinescu	— handbal
Felicia Dornea	— gimnastică
Victor Brențiu	— lupte
Nicolae Voinea	— handbal
Ion Catargiu	— fotbal
Gabriela Trușcă	— gimnastică

PETROLUL PLOIEȘTI

Carol Partoș	— șah
Elisabeta Turcu	— gimnastică
Aurel Stoica	— călărie
Nicolae Ionescu	— fotbal
Cristu Vinătoru	— popice
Marian Grigoraș	— haltere
Mihai Ionescu	— fotbal
Dragoș Aldea	— natație
Gabriel Oană	— atletism
Const. Mandache	— natație

ȘCOALA SPORTIVĂ Nr. 1 BUCUREȘTI

Viorica Draga	— scrimă
Adrian Horvath	— înot
Dan Nimu și Eugen Ghiță	— canotaj
Cristian Nicolau	— judo
Carol Weiss	— polo
Emil Rebedea	— volei
Gheorghe Șchiopu	— ciclism
Ștefania Trandafir	— gimnastică
Petrică Buricea	— scrimă
Mihai Bocan	— handbal

FILMUL SPORTIV — IMPORTANT MIJLOC DE EDUCAȚIE ȘI PROPAGANDĂ

Filmul a pătruns tot mai profund printre mijloacele cele mai uzitate în lumea sportului pentru demonstrarea virtuților tehnice și popularizarea frumuseților diferitelor ramuri sportive. Cea de a șaptea artă a permis afirmarea, și pe această cale, în arena internațională, a sportului românesc.

Activitatea cinematografică legată de acest domeniu al vieții sociale s-a simțit, pînă la înființarea în 1967 a „Comisiei film sportiv", ca o prezență sporadică, datorată, în special, străduințiilor unor creatori pasionați de la studioul „Al. Sahia".

Avînd ca punct de plecare necesitatea de a contribui cît mai eficient la dezvoltarea sportului la noi în țară, comisia și-a structurat munca pe patru direcții principale : **filme cu caracter istoric și educativ, tehnico-metodic, de popularizare destinate tineretului și de popularizare în rîndul maselor de toate vîrstele.**

Apelîndu-se la regizori care și-au cucerit o binemeritată reputație — **Eugen Popiță, Erwin Szekler, Eugenia Gutu, Savel Stiopul, Andrei Blaier, Lucian Bratu, Florica Holban, Octavian Ioniță. Constantin Vaeni** — producția de filme sportive a cunoscut o tot mai mare dezvoltare și sub aspect cantitativ, dar, în primul rînd, sub cel calitativ.

Dintre cele 60 de filme realizate în răstimpul a numai 5 ani, multe au reușit să se impună în cadrul unor festivaluri internaționale, cucerind, în concurență cu pelicule din țări cu o bogată tradiție, multe locuri fruntașe. De la Oberhausen

● Numai în ultimii cinci ani s-au realizat 60 de filme cu tematică sportivă ● Numeroase premii cucerite la festivalurile internaționale

(R.F. a Germaniei) în 1968, cînd **„Lecția de educație fizică"** a fost distinsă cu mențiune, și pînă în 1972, numărul filmelor premiate la Grenoble, Cortina d'Ampezzo, Budapesta, Kranj, Moscova, Reims a fost în continuă creștere. Astfel, **„Lupta la semicerc", „Zborul în alb", „20 de secunde", „Minivolei", „De la 3 la 5 ani"** s-au aflat printre cele mai apreciate de juriile internaționale, fiind, în același timp, solicitate spre achiziție de diverse țări — Algeria, Tunisia, R.F. a Germaniei, Ungaria, Franța, Anglia, Canada — considerîndu-se că au un conținut tehnic și educativ deosebit, purtînd un vibrant mesaj despre sport.

Dar, în afara preocupărilor pentru realizarea unor producții cinematografice de un bun nivel calitativ, s-a trecut la organizarea unor filmoteci, menite a fi nucleele de difuzare în întreaga țară a filmului sportiv. Dotate cu întreaga bază materială necesară, centrele de la Cluj, Iași, Brăila, Brașov, Timișoara și București au constituit în toți acești ani puncte de lucru, capabile să pună la dispoziția antrenorilor, instructorilor, profesorilor de educație fizică, studenților de la facultățile de specialitate un material documentar util.

Trecînd în revistă realizările filmului românesc în anii socialismului, nu se pot omite cîteva producții de importanță majoră. Ne referim la **„Sub steagul partidului", „Sportul în România", „File din istoria sportului în România"**, pelicule care prezintă realizările mișcării de educație fizică și sport din țara noastră în luminosul pătrat de veac

Inexistentă în trecut, cinematografia sportivă românească a cunoscut în acești ani o dezvoltare impetuoasă. Este încă o dovadă că sportului, ca mijloc de educație a oamenilor, cu multiple posibilități de a acționa favorabil asupra tuturor cetățenilor, de la tineri la vîrstnici, i se acordă de către partid și stat importanța cuvenită. Iar cei care slujesc sportul prin intermediul filmului, se străduiesc să facă acest lucru cu rezultate mereu mai bune.

Emanuel FANTĂNEANU

PĂȘIM ÎN NOUL AN CU AVÎNT TINERESC

(Urmare din pag. 1)

său Niki și-l spune : **„Te log să cîștigați Cupa și campionatul, și tă treteți și de tulul al teilea al Cupei cupelor".** Sărutările pe care i le oferă cu dărnicie, fiului și nepotului, constituie o dovadă că frații Dumitriu sînt de acord cu dorințele micuțului Dorin.

SUS, LA MUNTE...

Nu știm alții cum sînt, dar noi, muntenii, cînd spunem iarnă și Anul Nou și Revelion, ne gîndim întotdeauna la troienele copilăriei, la oameni de zăpadă, ghețuș și lunecări pe schiuri...

Și, dacă noul an nu i-a întîmpinat pe schiori și boberi cu zăpadă — căci despre ei vreau să spun cîte ceva — s-au dus ei în întîmpinare, acolo unde îi poartă destinul de concurenți. Astfel, boberii **Panțuru, Panaitescu, Focșeneanu, Tancov** și **Juncu** au făcut revelionul în tren, îndreptîndu-se spre Königsee (R.F.G.), unde, începînd din 2 ianuarie, au început antrenamentele în vederea participării lor la „Cupa Națiunilor" și în continuare la campionatele europene de la Cervinia (Italia).

O cupă de șampanie cu soții Mona și Nicolae Navasart.

Schiorii, dacă n-au avut obișnuitul alb imaculat în jur, în care se simt bine, au urcat sus la cabanele din munți, unde zăpada a mai rămas păstrată la „frigiderele" iernii și acolo au sărbătorit în decorul de care se simt legați sosirea noului an. O singură excepție, adică două de fapt, **Dan Cristea** și **Maria Cîmpeanu,** ambii campioni naționali de schi pe anul 1972, care au rămas în Brașov, cu părinții, sărbătorind o logodnă anunțată din vară. Intermezzo scurt, în plin sezon, căci începînd din 2 ianuarie Dan Cristea va lua startul la dificilele întreceri de schi cuprinse în „Cupa Europei".

GÎNDURILE TINERILOR RUGBYȘTI

Revelion în familia unui antrenor de rugby — **Ion (Cornel) Munteanu** de la Clubul sportiv școlar... Decor adecvat, cu crengi de brad, becuri multicolore și masă îmbelșugată.

Lumea este veselă, destinsă, cu multe nădejdi în 1973. Antrenorul Munteanu nu face excepție.

— Ați fost de curînd în tabără, cu elevii dvs...

— Da, la Malnaș, pentru o săptămînă. O ușoară schimbare de climat pentru rugbyștii mei, foarte necesară după un trimestru de muncă intensă, rodnică pentru cei mai mulți.

— Ce ați făcut acolo, pe planul pregătirii sportive ?

— Am căutat să folosim fiecare zi a taberei pentru sporirea rezistenței fizice. În rugby, un asemenea atu nu este de neglijat.

Antrenorul Munteanu, cunoscut și apreciat modelator de talente, are printre altele, la activ performanța de a fi obținut aproape de 10 ori titlul de campion național de juniori cu XV-le Clubului sportiv școlar.

— În 1973 echipa își va adăuga încă un titlu de cea mai bună formație de juniori din țară ?

— Nu, anul acesta o asemenea performanță este mai greu de realizat... Lotul trece printr-o prefacere, mulți sportivi — absolvind liceul — s-au transferat la alte cluburi. Cu tinerii promovați în toamnă încerc acum să reomogenizez lotul. Este o operație de durată, care cere în primul rînd răbdare. Dar, anul viitor, cine știe...

Fiindcă, în primăvară, România va fi gazda ediției 1973 a turneului din cadrul „Cupei națiunilor FIRA" la rugby, îi solicităm antrenorului Munteanu un pronostic cu privire la șansele noastre. Remarc optimismul său :

— Nu-i ușor, desigur, să cîștigi un

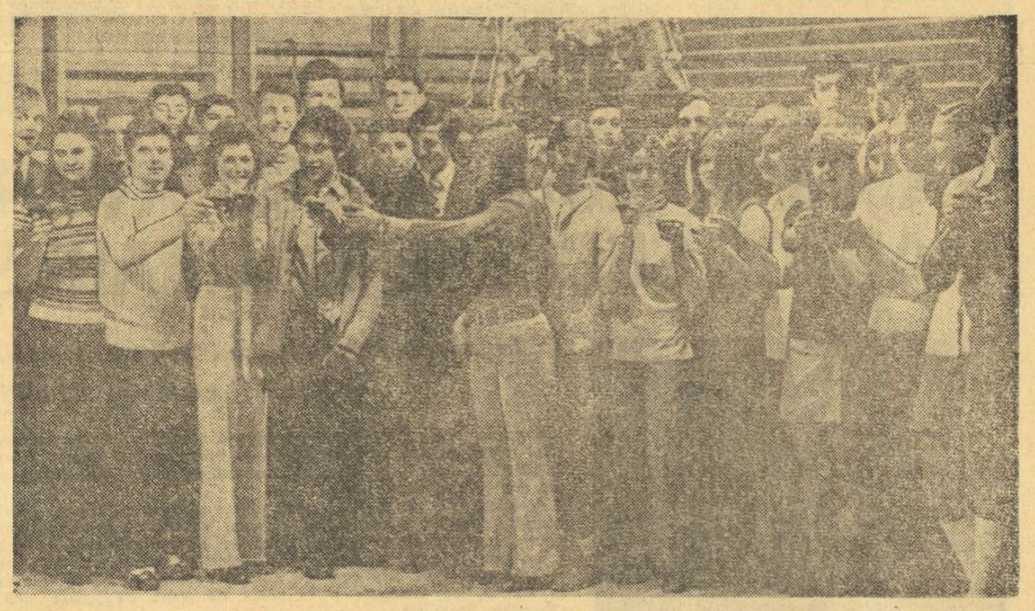

Dacă în decursul unui an ai împărțit atîtea bucurii și dezamăgiri împreună, în multe concursuri de atletism, se poate ca tocmai în cea mai frumoasă noapte, cea de revelion, să nu fi lealtă cu colegii de echipă ? Iată de ce în vacanța de iarnă atleții juniori din lotul reprezentativ și-au dat din nou întîlnire la Predeal.

Foto : Dragoș NEAGU

în parte, și la echipele respective și la lotul cadeților. Nu văd cum din eforturi lor colectiv, sincer și neprecupețit, să nu rezulte o pregătire a lotului la nivelul a ceea ce dorim cu toții : ca România să poată alinia în turneul de la București, o echipă redutabilă, solidă pe toate compartimentele, cu o netă personalitate în joc.

— Deci, să așteptăm cu nădejdi turneul din aprilie.

— Evident !

DOUĂ NUNȚI CLUJENE

Din mapa cu adresele Revelionului trag una la întîmplare și citesc : restaurantul „Gambrinus". Alerg. Înăuntru — nuntă mare. Mire : o cunoștință mai veche ex „U"-istul **Stăncel,** azi jucător la Minerul Baia Mare, echipă care pregătește asaltul spre prima divizie. Susținători de bază : foștii coechipieri de la „U". printre care **Ștefan, Solomon** și **Uifăleanu.** Cînd orologiul bate ora 0 și întreaga sală e cuprinsă de frenezie, prin clinchetul de pahare se descifrează și urări pentru „U", formație care în 1972 a cunoscut piscul și depresiunea primei divizii. Dorința unanimă : regăsirea drumului spre... „înalta societate". Pînă atunci, însă, „noroc și la mulți ani !" — după generoasele legi ale tinereții și Revelionului, legi pe care reprezentanții clubului semicentenar le-au deprins de la înaintașii care susțineau că „U" s-a născut și trăiește din voință, cintec și elan.

Pentru „U" și mesagerii lui s-a mai toastat la o nuntă : cea a baschetbalistului **Matei Rührig.** Principala dorință ce-a răzbit din animata tabără a „giganților" a fost „locul II", realizare pentru împlinirea căreia „trebuie mai întîi să te montezi" — după cum spunea fericitul mire. Așa că, fiecare pahar închinat de sărbători trebuie să cuprindă și leit-motivul „pentru... Cupa cupelor" — sfătuia el, sorbind cu voluptate din paharul care a și văzut conturată silueta mult doritului trofeu.

...Ceasul a trecut de miezul nopții. Formez 12181 și aștept. Cînd vocea de la celălalt capăt al firului răspunde : **„Casa Silai",** mă recomand, și întreb unde își petrece Revelionul finalista de la München.

— La telefon sînt chiar eu, Ileana.

— N-ai... „evadat" ?

— Îmi place să fac revelioanele în familie. Mai ales că în timpul anului sînt destul de mult plecată de acasă.

— Ce întîmplare de-a lui '72 ai încercat să „înec" în paharul băut la răscrucea anilor ?

— N-a fost o întîmplare, ci o idee: că lumea a început să mă uite. De aceea, pentru 1973 mi-am propus un nou record la 800 m sau 1 500 m, proba de care mă apropii din ce în ce mai convingător.

— Succes, și la mulți ani !

Nușa DEMIAN

INSTANTANEE GĂLĂȚENE

A fost destul de dificil să ne alegem „subiectele" reportajului nostru, deoarece majoritatea sportivilor gălățeni au sărbătorit Anul Nou în familie. Și totuși...

Căpitanul echipei de hochei Dunărea Galați, **Octavian Corduban,** împreună cu soția sa Ana, au fost vădit surprinși de vizita noastră nocturnă. Invitații lor, colegii de echipă Sorin Ciobotaru, Ion Bălăneanu, Stelian Rusu veniseră de mult și, în momentul intrării noastre, tocmai degustau un excelent vin de Cotnari. După urările de rigoare, i-am rugat pe hocheiștii gălățeni să ne răspundă la tradiționala întrebare : „Ce satisfacții v-a adus anul trecut și ce gînduri nutriți pentru anul care sosește ?" Notăm, dintre răspunsuri... **Corduban :** „Calificarea în prima serie a campionatului și promovarea examenului de antrenor. Aș vrea, de asemenea, ca din cadrul grupei de copii pe care o conduc să scot la lumină trei-patru talente" ; **Ciobotaru :** „Să termin cu bine cursurile Facultății de filologie din București, iar pe linie de sport să contribui ca Dunărea Galați să aibă un cuvînt mai greu de spus în viitoarele întreceri. Avem o echipă de mare perspectivă ..".

★

Miezul nopții ne-a găsit în compania apreciatului cavaler al fluierului, medicul **Grigore Bîrsan.**

— Cum a fost, doctore, 1972 ?

— Un an plin de satisfacții pe ambele planuri : profesional și... de arbitraj. Aștept de la noul an — fără falsă modestie — confirmarea valorii prin care pot ajunge pe lista F.I.F.A.

Nu am scăpat ocazia, firește, să iau o scurtă declarație și soției doctorului, Helga, maestră a sportului, în prezent profesoară la Liceul Pedagogic : **„Sînt fericită că în anul care a trecut arbitrul Bîrsan nu mi-a mai oferit ocazia să întîlnesc oameni care să mă privească ironic sau chiar compătimitor .".**

★

În sfîrșit, mult după miezul nopții, l-am găsit și pe boxerul Vasile Lehăduș, care își petrecea revelionul împreună cu familia. Notăm primele gînduri din 1973 : **„Aș vrea, în primul rînd, să mulțumesc antrenorului emerit Petre Mihai pentru încrederea acordată, știut fiind că el m-a readus pe linia de plutire. A fost un an de muncă grea, în scopul reafirmării mele. Anul acesta nu voi precupeți nici un efort pentru a da maestrului meu și spectatorilor gălățeni satisfacția cuceririi titlului de campion — abia aștept să mă întîlnesc cu Alexe ! — și selecționarea în prima echipă a țării".**

T. SIRIOPOL, — coresp. județean

SCHI

În întîlnirea cu Italia, BIATLONIȘTII ROMÂNI AU CÎȘTIGAT DOAR ȘTAFETA

Într-o atmosferă care sugera mai curînd primăvară, la Poiana Brașov s-a disputat întîlnirea internațională de biatlon dintre echipele României și Italiei.

Alegerea traseului, prin pădurea Orendi, și construirea unei poteci de zăpadă, pentru intrarea și ieșirea din poligon, au constituit greutăți organizatorice. Dar, cu mari eforturi, arbitrii s-au descurcat mai mult decît onorabil.

A venit, apoi, rîndul schiorilor. Biatloniștii italieni, în garnitura completă de la Sapporo, erau cunoscuți schiorilor români ca niște concurenți ambițioși, temperamentali, bătăioși și echilibrați în ambele componente — tir și alergare pe schiuri. Ei s-au comportat bine în proba individuală, ocupînd în ordine primele patru locuri prin **Bertin, Astegiano, Jordan** și **Clementi.** Cei mai buni români au fost **N. Vești** și **I. Țeposu,** clasați pe locurile 5 și 6. **N. Cristoloveanu** și **Gh. Gîrniță** au ocupat pozițiile 9 și 10. Dacă concurenții români nu îi se poate reproșa prea mult în ceea ce privește alergarea pe schiuri, în schimb au fost foarte slabi la tir, unde au acumulat — toți patru — 30 min. de penalizare față de cele 15 min. realizate de adversarii lor. Faptul că se aflau într-o prea recentă convalescență, după gripă, ori că erau la primul concurs al sezonului, explică numai parțial acest insucces. În rest însă, se constată și o insuficientă pregătire la trasul cu arma.

Surprinzătoare, generată de o reacție de orgoliu rănit, apare victoria din proba de ștafetă. Concurenții români, perfect mobilizați pentru concurs, concentrați, în special, asupra tragerii cu arma, au realizat victoria într-o manieră categorică. Decisivă a fost — paradoxal — tocmai proba de tir, în care cei patru români au avut o singură tură de penalizare, față de cele trei ale italienilor.

Cu acest prilej, biatloniștii noștri au intrat în plin sezon competițional. În urma comportării fluctuante din întîlnirea cu reprezentativa italiană, ei trebuie să desprindă toate învățămintele ce decurg din această primă luare de contact internațional.

REZULTATE TEHNICE: individual: 1. W. Bertin (I) 1h 10:52 (6 min. pen.); 2. G. Asteggiano (I) 1h 11:52 (2 min. pen.) ; 3. L. Jordan (I) 1h 12:07 (4 min. pen.) ;4. A. Clementi (I) 1h 13:21 (3 min. pen.) ; 5. N. Vestea (R) 1h 14:05 (5 min. pen.) ; 6. I. Țeposu (R) 1h 15:39 (7 min. pen.) ; **ștafetă 4×7,5 km :** 1. România I (Vestea, Cimpoia, Țeposu, Gîrniță) 2h 09:54 ; 2. Italia (Bertin, Asteggiano, Clementi, Jordan) 2h 11:57; 3. România II (Mîrza, Voicu, Cristoloveanu, Fontana) 2h 16:16.

Mihai BÎRA

PATINAJ

AZI, LA TUȘNAD CEI MAI TINERI VITEZIȘTI INAUGUREAZĂ SEZONUL '73

Azi, pe inelul de gheață de pe lacul Ciucaș din Tușnad începe primul concurs de patinaj viteză al noului an, tradiționala competiție, **„Cupa speranțelor",** rezervată „alergătorilor" pînă la 16 ani. Timp de trei zile, vor evolua la Tușnad cei mai tineri și înzestrați patinatori din **Brașov, Miercurea Ciuc, Sibiu, Cluj, București** și **Tg. Mureș.** Probele clasice se vor disputa tot pe pista de 300 m, deoarece eforturile administrației bazei sportive din stațiune, de a mări cu 100 metri inelul de gheață, nu s-au materializat.

★

Biroul Federației române de patinaj a stabilit datele de desfășurare ale întrecerilor finale ale campionatelor republicane — seniori, senioare, juniori, junioare și copii : **16—21 ianuarie, la Tușnad.**

★

Comisia tehnică a federației de specialitate a alcătuit lotul țării noastre care ne va reprezenta la concursul internațional, **„Cupa prietenia",** ce se va desfășura, în prima parte a lunii viitoare, în Uniunea Sovietică. Selecționerii au ținut cont de evoluția celor mai tineri patinatori la concursul inaugural, **„Cupa 30 Decembrie",** ce a avut loc săptămîna trecută și au inclus în lot pe următorii viteziști : **Sanda Frum, Carmen Dragoman** (Șc. sp Sibiu), **Eva Szigeti, Livia Vassi** (Șc. sp. M. Ciuc) și **Eniko Giliga** (Mureșul Tg. Mureș) — la fete, **L. Focht** (Dinamo Brașov), **L. Lazăr** (S.C. M. Ciuc), **A. Demeter** (Agronomia Cluj), **Gh. Dumitrescu** (Constructorul București) și **M. Vrinceanu** (Șc. sp. Sibiu).